

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . 6 ft.
 Fel évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőnek, anyagiak a laptulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr., többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minder hirdetésnél 30 kr.

A hirdetések Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájában és a szerkesztőnél fogadtatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A felirat.

Zombor, március 7.

Alkotmányos fogalmak szerint a trónbeszéd a korona hangja ugyan, mely pártszózatnak nem tekinthető, mindennek dacára, azon felelősségnél fogva, melylyel a parlamentaris kormány a korona minden tényeért tartozik, a trónbeszéd sem lehet más, mint kifejezése azon politikai iránynak, mely mellé az időben az ország sorakozik.

Kétségtelen tehát, hogy azon felirat között, melyet az országgyűlés a trónbeszédre adott válaszként Ófelségéhez juttat s a trónbeszéd között szoros kapcsolatnak kell politikai szempontból is létezni. E válaszban nyer kifejezést az összhang korona, kormány és országgyűlés között. Igen természetesen, hogy az országgyűlés többsége a jog számítani arra, hogy a saját kebelében s elvének megfelelőleg készült trónbeszéd fogadtassék el s jusson a trónhoz. E válasz pedig nem tartalmazhat mást, mint a kormány felelősség mellett kiadott trónbeszéd kijelentésének helyeslését s ezzel egyidejűleg bizalmat a kormány irányában.

Tekintetbe véve ezeket, a felirati vita elég fontos parlamentaris aktus. Sorakozás a harcra. Mert a kisebbség is készít a maga szája íze szerint feliratot, elpanaszolja az elpanaszlandókat s az a célja, hogy az általa készített okirat kerüljön a király kezébe, bizonyítékául annak, hogy az ország vágyai nincsenek kielégítve a tényleges kormányzás és a politikai irány által.

Meg van ennek, a királlyal való levélváltásnak politikai, ugy mint erkölcsi becsé is, sőt még poezis is van benne. A magyar parlament ezen felirati vitáknak még sokkal nagyobb fontosságot tulajdonított, mint amilyet annak más országokban tulajdonítanak. Heteken keresztül vitáztak, eltérve a felirat medrétől s átsapva majd a tényleges politika szenvedélyes támadásába, majd a felirattól távol álló legapróbb részletekre; gyönyörűségét találta a magyar már itt az intrádánál egész lelkét kitárni, s agyondurongolni szóval a kormányt. Más országokban nem így szokott történni, ott a felirati vita valóságos rövid, szabatos meghatározása az uralkodó politikának s a kisebbség nézetének; a többség felirata pedig egyszerűen felterjesztetik.

A szabadelvű párt az előző felirati vitánál is arra a helyes álláspontra helyezkedett, hogy elvének megfelelőleg megszerkeszti a feliratot s

aztán elkerülendő a szószaporitást, hagyja az ellenzék beszélni; így is elég, nem valami nagyon hasznosan töltött időt vesz igénybe; mily hosszúra nyulna tehát az általus, ha a szabadelvű párt is bele menne a vitába s minden ellenzéki támadásra részletesen felelne.

A felirati vita hosszúsága pedig többféle okból nemcsak fölösleges, de káros is. Fölösleges szóbeszéd, mert eredményre nem vezet még erkölcsi vagy elvi szempontból sem, a kisebbség úgy is biztos, hogy a többség felirata kerül a király elé; elég lenne tehát egyszerűen az álláspont megjelölésére szoritkozni; káros is, mert sok idő és pénz pazaroltatik olyanra, aminek semmi tényleges eredménye nincs, sőt a törvényhozói drága időt megkurítja. Meddő vita az egész, melyből haszna senkinek sincs.

Nem tudni mennyire fog terjedni az ideai felirati vita, azt azonban nehezen hisszük, hogy az ellenzék, szakítva eddigi szokásaival, lehetőleg rövidde iparkodik azt tenni: sőt tekintve, hogy a szenvedélyek kitörésének ez lesz az első alkalmá, megerednek majd az egkek csatornái fékvesztett nyargalásások alakjában; lesz menydörgés, villámlás, finom sistergés, parlamenti tánc is talán, sőt valószínűleg meg lesz az országnak az a meglepetése is, hogy a nemzeti párt a parlamentben — legfelsőbb jogánál fogva — fel fogja szólítani a minisztereket a piros-bársony szék elhagyására, minthogy ők fel- és lefelé a helyzet urai.

Kár is sopánkodni s bizonyítgatni, hogy jó lenne rövidre szabni a felirati vitát, hogy több idő maradjon más dologra. Úgy sem így lesz.

A szabadelvű párt felirati javaslatát a képviselőház e hó 4-én tartott ülésén olvasta fel Bokross Elek előadó.

A javaslat megemlékezve a kiegyezés 25 éves fordulójáról, hangsúlyozza: a pénzügyi egyensúly folytán lehetővé vált kérdések megoldásának szükségességét, az egyensúly kockázatát nélkül; megemlíti a valutautgyet, az adótörvény reformját, a közigazgatási törvényeket, a tisztviselők jogosítványainak szabályozását, a kuriai bíraskodást, a bűnvádi és polgári eljárásoknak és a magánjognak rendszeres kodifikációját, az egyház és állam kölcsönös érdekeinek és jogköreinek megóvását, a közoktatási javaslatokat, a néptanítók fizetésének javítását stb.

Olyan program az, melyet ha a Szapáry-kormány keresztül visz, joggal követelheti magának a részt Magyarország állami életének re-generationális munkájából.

Reform a törvénykezés terén. Sommás eljárás tárgyában egy törvényjavaslat került a napokban az országgyűlés elé. Hogy mily kiváló fontossága és hordereje van e javaslatnak, kitűnik abból a körülményből is, miként törvényerőre emelkedése esetén a pereknek több mint kilencven százalékára nézve minden stádiumban, a felelőseknél is, a szóbeliség nyer alkalmazást.

Helyi és megyei hírek.

Sándor Béla főispán tegnap, hétfőn, Bajára utazott.

Tisztelgés Fehér Ipolynál. A zombori állami főgimnázium tanárikara abból az alkalomból, hogy tanterületi főgazdát Fehér Ipoly lovagot és kir. tanácsost, a pannonhalmi főapátságra jelölté választották meg s így kétségtelen e magas egyházi állásra leendő kinevezetése, testületileg tisztelgett a már-már távozó főgazdát előtt. Az e hó 5 iki déli vonattal Szegedre utaztak: Gerevics Gusztáv igazgató, Mallessevits Miklós, Roediger Lajos, dr. Vas Antal, Zsuffa Vince, Rácz Soma és Buday Gergely tanárok. Ugyanez nap délután 5 és 6 óra között fogadta Fehér Ipoly a tisztelgőket, akik másnapra már ismét vissztértek Zomborba.

Hírek az egyházmegyéből. Kinevezések: Till Jakab apatini káplán csataaljai plébánossá, Zundl Péter, érseki levéltáros, szentszéki aljegyzővé, Horváth Győző veprováci káplán érseki iktatóvá és szernökké nevezettek ki. — Athelyezések: Kápláni minőségben áthelyeztettek: Bászler István Bezdánból Apatinba, Tillinger Miklós Bukinból Bezdánba, Jerger Konrád Sztanisicáról Apatinba, Szeitz János Gákováról Sztanisicra, Rakita László Hódságról Bajára, Pfalcz Jakab Rigycáról Hódságra, Gärtner Sándor Vaskutról Veprovára, Reicheld Károly Adáról Ó Kanizsára, Perndl Adorján Ó Kanizsáról Zentára és Udvary Géza Zentáról Adára. — Tanítóknak megválasztottak és egyházhatalósággal meg-erősítették: Lépi Mihály Bikityen, Gallovich István Csávoly-Józsefházán, Czinczás Márton Kovilon, Stenczel József Szeremlén, Schlachter Lujza Kernyaján, Veverán István Homokmégyen, Lónyai János Bikityen, Wittmann Gyula Külán, Szauter Ferenc Kunbaján kántortanítónak, Mészáros Gyula Duna-Patajon, Orehoja Béla Csávolyon.

Előléptetés. A m. kir. pénzügyminiszter Schmidt Béla zombori pénzügyigazgatósági fogalmazót és földadónyilvántartási biztost, ideiglenes minőségű II. osztályu pénzügyi titkárrá és földadónyilvántartási biztossá nevezte ki. Ez a soron kívüli előléptetés annak a kiváló tevékenységnek a jutalma, melyet a nevezett tisztviselő a regále-megváltási ügyek elintézésében kifejtett.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter dr. Kondorossy Dömötör ujvidéki gyakorló ügyvédet az ujvidéki törvényszékhez jegyzővé nevezte ki.

A „BÁCSKA“ tárcája.

Kacérságból.

I.

Mosolygó szép szemeidben
 Pokoli tűz lángol
 És e tüzzel — szemekkel —
 Kacérkodva játszol.

Reám néztél és két szemed
 A szívembe látott
 S beleoltá — csak játékból —
 A pokoli lángot.

II.

Belenéztél szemeimbe
 Olyan mélyen — hosszan,
 Mintha szíved üdvösségét
 Kerestél vón' ottan.

S most tudom csak, hogy játékból,
 Kacérságból tetted:
 Szerelmemmel, férfi szíved
 Csak játszik a lelked.

Márton Pál.

A MÓRICÉK SORSJEGYE.

Írta: Bárszony István.

Az öreg Móric ragyogó arccal lépett be a szegényes szobácskába, ahol együtt volt már az egész család.

Bizony jó nagyszámu család volt az, a milyen illik, hogy legyen egy becsületes zsidó embernek. Abban nyilatkozik meg az Isten szeretete a házasfelek iránt, és általa növekszik meg a nemzetség.

Felugrott a székről meg a padról valamennyi — gyerek. A kis Móric, az apja szemefénye, az asztal te- tejéről mászott le, hogy fusson hamar kezét csókolni. Minden tekintet mintha azt kérdezte volna: mi újság lehet, hogy olyan vidám az apánk?

Az igaz, hogy az öreg Móric rendszerint nem nagyon volt vidám. Egy ember, a kit az Isten azért teremtett, hogy csak dolgozzék és szünet nélkül dolgozzék: nem csoda, ha mindig olyan fáradt-forma, s hogy legnagyobb élvezete a néma pihenés. Tudja az Isten, mintha mindig nőne az ilyen emberek száma. A megélhetés nehézsége teszi; csakhogy nagyon kevésnek van meg hozzá a kellő bátorsága, meg a képessége, hogy így éljen át egy hosszú életet és még csak ne is panaszkodjék miatta.

A kis Móric volt valamennyi közt a legbátrabb. Belecsimpaszkodott az apja kabátjába és hirtelenében meginterviewolta az öreget.

— Mit hoztál apus?

Még a mama is olyan kíváncsivá lett, mikor látta, hogy az ő komoly természetű urának csak egy sugárzik az arca. Megigazgatta hófehér fejkötőjét és odasimult a nágyzakállu zsidóemberhez.

— Talán valami jó üzleted volt? kérdezte reménykedve.

Az öreg Móric nem felelt, hanem a zsebébe nyult és kivett egy kis papír-csomagot. Odavezette a feleségét az asztalhoz, leült és folyvást titokteljes, de vidám arccal kezdte a papírost kibontogatni. A sok gyerek ott szoron-

gott mellette, vagy kettő felállott mögötte egy székre hogy jobban lásson, úgy nyújtogatta előre a nyakát, mint valami kis éhes madárfiú. Móricka rákapaszkodott az apja térdére és várakozással meresztgette fényes szemét a csomagra.

Egyszer csak ki volt bontva s ekkor előtűnt a tartalma. Egy furcsa, ákombákómos másik papíros, cifra irással, piros, meg kékszínű, mindenféle rosszul öltözött emberalakok rajta. A legidősebb leány, akinek már volt némi fogalma a dolgokról, összecsapta a kezét és felkiáltott: egy ezres bankó!... A gyerekek mindnyájan kórusban ismételték: egy ezres bankó!... Móricka csalódva mászott le az apja öléből és sirni kezdett, hogy mért nem inkább lepény.

Csak a mama hallgatott; könnybe lábadtak a szemei és megölelte az urát:

— Te szegény jó ember!...

Az öreg Móric pedig azt mondta a gyermekeknek: — Látjátok, ez a cifra papíros itt a mi szerencsénk. Nem ezres bankó ez, hanem sorsjegy, hanem ti ezt még nem értitek. Csak imádkozzatok szépen és legyetek jók. A többit majd megadja az Isten.

A gyermekek már régen aludtak, mikor szűlleik még mindig együtt ültek a fenyőfaasztal mellett és beszélgettek ábrándos tervekről. Ha ki talál jönni az a sorsjegy!

Az asszony megegyeszer megölelte az urát:

— Te szegény jó ember! mennyit takarékoskodtál, a mig megszerezted ezt a nyitott ajtót, a melyen át bejöhét hozzánk a szerencse!... Áldjon meg a jóságos Isten!...

*

Attól fogva könnyebb volt tűrni, várni. Majd, majd!... Egyszer észre se vették, gazdagok leszünk. Apának nem kell magát annyira törni, gyilkolni a munkával; mama jó ebédet főzhet és nem veszi ki magának mindig a csontot, amin már nincs is semmi lerágni való... Így reménykedtek a gyerekek, akik hamar megtanulták, hogy mi az a sorsjegy s még a kis Móric

Közigazgatási bejárás. E hó 3-án volt közigazgatási bejárása az újvidéki államvasuti szárnyvonalnak. Jelen voltak Lában m. kir. állami vasutak és a hajózási főfelügyelője, Görgey és Öhlhofer vasuti felügyelők, Ambrózy az újvidéki folyammérnöki hivatal főnöke, Deutsch vasuti osztálymérnök, Újvidék sz. kir. városa részéről pedig Mészáros Gáspár első tanácsnok. A küldöttség a szárnyvonalat azonnal átadta a közforgalomnak.

Képviselők a kisbirtokok orsz. földhitelintézetére. A kisbirtokok országos földhitelintézete e hó 20-án tartja évi rendes közgyűlést; résztvesznek ott az intézet adóssai és pedig olyképp, hogy az egyes törvényhatóságok területéről az ott igénybe vett kölcsönösszeg arányához képest bizonyos számú képviselő küldetik ki az adóssok részéről. A mi megyénk területéről pl. 12 képviselő vesz részt a közgyűlésen, mely képviselők megválasztására határidőül f. évi március 13-ik napjának reggeli 9 órája tűzött ki; ennél fogva mindazok, a kik a jelzett intézetnek adóssai s a választáson résztvenni óhajtanak, a kitűzött határidőre a vármegyei palota I. sz. emeleti kistermében szavazati jogosultságukat igazoló fizetési könyvvel együtt jelenjenek meg.

A népkör közgyűlése. A zombori népkör Jakobsits Mihály elnöklése alatt e hó 6-án tartotta meg rendes közgyűlését. Az elnöki jelentés meleg szavakban emlékeztet meg néhai Gottlieb Márton volt választmányi tag felel, kinek elhunytát fölött a közgyűlés sajnálatát fejezte ki. A tisztújítás Városey László, választási elnök vezetésével a következő eredménnyel ment végbe: Elnökké egyhangulag megválasztott: Jakobsits Mihály, alelnökké: Zimmermann Gyula, ügyész: Perviz Sándor, igazgató: Ugyr Mihály, aligazgató: Liebhardt Lajos, pénztárnok: Matsek Zsigmond, jegyző: Stebler Sándor, aljegyző: Csapanda Antal, könyvtárnok: ifj. Husvéth István. A választmány a következőképp alakított meg: Ifj. Bosnyák József, Beller Béla, Bugarszky Miklós, dr. Csibás Benő, Czinkler István, Csirszka János, Dampfinger Antal, Eibach István, Harpf József, Heindlhofer Róbert, Kovács József, Márts Ernő, Jakobsits János, Pekánovits András, Schaffner József, Szics Mihály, Schwartz Károly, Tilly József, Tóth Ferenc, Tomasits Antal, Tittl Ferenc, Varga István, Weisz Vilmos, Vrana Andor.

Pályázat A zombori I. öngyelző szövetkezetnél lemondás folytán megüresült jegyzői teendőket ellátására 240 ft évi fizetéssel pályázat nyitott. Pályázók részéről megkívántatik a könyvelésbeni jártasság. Próba idő 3 hó, melynek eltelté után a végleges kinevezés történik. Pályázati kérvények Tárczay Mór szövetkezeti igazgató úrnál 8 nap alatt benyújthatók.

Nyilvános köszönet. A zombori kaszinó-egyleti dalárda ez uton is köszönetét fejezi ki Pekánovits András úrnak, hogy zongoráját, a szerb dalárdának pedig, hogy emelvényét a farsangi dalestélyre átengedni szivesek voltak.

Halálozás. Mánich Péter ügyvéd, Szabadka város törvényhatósági bizottságának virilista tagja, e hó 4-én, életének 67-ik évében meghalt. Özvegye: Tarnay Magdolna úrnő és kiterjedt rokonság gyászolja.

Bál Kis-Szálláson. A kis szállási uradalom tisztviselői húshagyó kedden igen kedélyes bált rendeztek az ottani vendéglő (csárda) nagytermében. Az ezen alkalomra keleti pazarsággal földszített nagyterem díszes közönséggel telt meg; ott láttuk Csincsák Irén, Gornig Ida, Gyetvay Gizella, Pollák Hedvig, Szücs Jolán, Tóber Emmi, Tóber Berta, Tóber Vilma, Wenczel Stefi, stb. stb. kiasszonyokat úgy Brandeis Edéné, Csincsák Jánosné, Gornig Mariska Madzinyi Adorné, Pollák Emilné, Dr. Szentkirályi Gézané, Szilágyi Károlyné, Szücs Lajosné, Schmidt Alfrédné, Tóber Józsefné, Wenderling Matildné úrnoket. Az első négyest 36 pár táncolta.

Halpaprikás és az árvamegyeiek. Prigl. Szt. Iván községében f. hó 2-án vagyis hamvazó szerdán Burger Jakab vendéglőjében egy minden tekintetben sikerült halpaprikást rendeztek. A jelen voltak Goldschtein Hermann ottani kereskedő indítványára megemlékeztek az árvamegyei inségesekről is és azonnal összeszedtek tíz frtot. Adakoztak pedig: Csongor Mór Zomborból, Goldschtein Hermann, Treer János, Ziegler Jakab ifj., Posch Ernő, Szabó Antal, Kostyák József, Werner Tamás,

Pfeifer József, Leitner Mihály, Nagy János, Pump József, Gassmann János, Müller György, Kaufmann Gusztáv, Schlesinger Márk, Wamoscher Samu id. Ott Vendel ifj., Ott András, Zucker Zsiga, Juránovits János, Horn Ádám, Frank János és Hemm Ádám.

Köszönetnyilvánítás. A zombori iparos dalárda ez uton is köszönetét fejezi ki Koratpatfusky Ernő úrnak a farsangi dalestélyen való szives közreműködéséért, továbbá Hiltl Sándor úrnak 1 frtyi utólagos felülfizetéséért.

Halpaprikás. Apatinban folyó hó 2-án, az az hamvazó szerdán, az „Andrés“-féle vendéglőben halpaprikást rendeztek. Jelen voltak az asszonyok közül: öz. Alföldy Józsefné, Ábrahám Hermanné, Balázs Vincéné, Gillich Péterné, öz. Jellmann Korina, Káspár Józsefné, Kopp Ödöné, Kaufmann Sándorné, dr. Lang Józsefné, Langer Jánosné, Pfeiferné, Rátay Tivadarné, Radoychich Lajosné, dr. Schmausz Antalné, Skultéty Nathália, Weindl Mórné, Wolf Attiláné. — S valamennyi szép leány Apatinból, névleg: Alföldy Berta és Juliska, Ábrahám Ilka, Balázs Gusztó, Farkas Mariska, Hajnal Irén, Jellmann Irén, Káspár Gizella, Kaufmann Vilma, Langer Szi, Rauschenberger Gusztó, Tápay Rózsa, Weindl Adél és Anna. — A mulatságon a hamvazó szerda dacára is farsangi jókedv uralkodott.

Társas vacsora. A zombori polgári kaszinó-egylet szombaton este kedélyes társas vacsorát rendezett, melyben ötvenketten vettek részt, köztük Schmausz Endre alispán, az egyesület elnöke, dr. Csibás Benő polgármester, Fejér Gyula apát plébános, Jervkovits Antal törvényszéki bíró, stb. A sikerült mulatságot sok szép felköszöntő és Herzenberger Sándoré zenéje fűszerezte.

A „reform“. Még a választási mozgalmak alatt történt az a mulatságos eset, a melyt most mesélnek el. Itt történt minálunk, a megyében. Az egyik túlayomlag református és lutheránus svábokból álló községben a kormányparti jelölt nagyban erőlködött, hogy a nehez és gyanakvásra hajló választói gyűléseket előtti világgá tegye a kormánypolitikáját. Többi közt nagy nyomatékkal hirdette, hogy „a kormány a parlamentet reformálni akarja; die Regierung will das Parlament reformieren!“ — A jelölt nagyban megüdült, mikor erre a szóra viharos „éljen“ tört ki, holott tudnivaló, hogy klotír mellett még a svábok sem nagyon lelkesednek. Nem tudta mire vélni a dolgot. Még jobban meglepte azonban, mikor a publikum másik fele azon kezdett hadonázni „nem kell, wir brauchen nicht!“ A megszorult jelölt ismételte a nagy mondatát, ugyanazzal az eredménnyel. A dolognak egy kövér, borotvált képű választó vetett véget, a ki hangosan bekiabálta: „akkor legyen legalább a fele lutheránus!“ A svábok úgy értették a „parlament reformálását“, hogy a kormány a képviselőket református hitre akarja áttéríteni. — Ugy látszik, ezek a svábok egyenes leszármazói azoknak az 1848-as sváboknak, a kik a sajtószabadságot (Pressfreiheit) óriási tetszés-zajjal fogadták s mikor megkérdezte a szolgabíró, hogy tudják-e hát mi az a „Pressfreiheit“, akkor így válaszoltak: — „Wiss' mer schon! Jetzt könn' mer in der Oelmühle umsonst pressa lasse!“ (Tudjuk már! Ezután az olaj malomban ingyen sajtolnak!)

Jótekönyveleu hagyaték. A napokban elhunyt nálunk Gyalokai Rozália, egy gazdag, 74 esztendősi hajadon. Igen szép vagyon maradt hátra utána és e vagyon mind közölkökre hagyta. Házát és 40,000 ft értékű földbirtokait iskolai alapítványul Zombor sz. kir. város kapja; ezenkívül ugyancsak iskolai alapítványokul Bezdánknak 10,000 frtot, Pécs városának 10,000 frtot és Zala Egyszegnek 10,000 frtot hagyott. Egész életében igen takarékosan és visszavonultan élt és megszerült alapítványait a legszebb emléket állította fel magának.

Halálozás. Borsos Imre zombori pénzügyigazgatósági irodatiszt a lipót mezei országos tébolyházban e hó 3-án, 42 éves korában, agyviznyében meghalt. A szerencsétlen tisztviselőn a múlt hó 22-én tört ki a borzasztó betegség és a halál 12 nap alatt megszabadította szenvedéseitől. Családot nem hagyott maga után.

A zavarosban. Csurogon a napokban tűz ütött ki Csuresin Mika községi bírónál. Nem tett ugyan nagy kárt, mert még jókor eloltották, de azért Csuresinnak mégis háromszáz forintja bánta az egyik „önkéntes“ tüztöltő buzgalmát. Gavrillov Mita ugyanis a nagy zür-

zarban belopozott a házba s a bíró szekrényéből 300 forintot kilopott. Másnap az egyik százast fel akarta váltani s ekkor kérdőre vonták, hogy honnan szerezte a pénzt Himezett-hámozott, de végre is bevallotta, hogy a bírótól lopta. Rögtön elfogták.

Színházkérdés Újvidéken. Az újvidéki szerb színház a várostól bérelt teren épült, de ez idén január hó 1-én lejárt a bérszerződés s a város nem akarta azt megújítani. Újvidéken más színház vagy egyéb színi előadásokra alkalmas helyiség nincsen, a színi bizottság tehát folyamodott a városi tanácshoz, hogy tekintettel arra is, hogy szakértők véleménye szerint a színház még számos évig fennállhat, az épület a színi bizottság költségén továbbra is fentartassék. A városi tanács azonban kimondotta, hogy a bizottság köteles a színházat a város telkéről egy hónap alatt lehordatni.

Zentai gymnasiumi tanárok a nagyjólt folyamán minden vasárnap népies előadásokat fognak tartani. Az első előadást Szücs Lajos tartja „Az egészségtan“ról.

Az utolsó cukor. A kis Örsze krajcárt kapott az apjától, Horváth István újvidéki napszámostól és vett rajta cukrot, a minthogy az olyan magaféle 3 esztendősi kis gyerekeknek szokás. Csak hogy szerencsétlenségére tette, mert ez a cukor halálát okozta a kis gyerekeknek. Olyan féle sárgacukrot vett ugyanis, amely spárgán lóg. A spárgát középen már lenyalta, s csak két végén maradt még a cukorból, s a mohó kis leány bepoftázta az egészet spárgástól. Tüszentes ingerelte ekkor, s e közben a cukrot felszívta oly szerencsétlenül, hogy az egyik végben levő cukrocska gégejébe került, a másik bárszingyába, s rövid néhány perc alatt megfuladt.

Az apatini „úri kaszinó“ dalárdája március hó 1-én kitünően sikerült bohóc estélyt tartott, melyen nagyszámú közönség vett részt. A dalárda, mely most dr. Schmausz Antal újonnan megválasztott elnökének fardozása folytán újabb lendületet nyert, kitünően sikerült előadásával élvezetes estét szerzett Apatin díszes publikumának. Az előadást tánc követte.

Csödmegszüntetés. Beicht János csenoplyai lakos ellen a folyamatosan volt csödmegszüntetés.

Az árvamegyei inségesek javára Feketehegyen — az ottani „Polgári olvasókör“ indítványára könyör-adományokat gyűjtöttek. Az adományok már eddig is tekintélyes összeget képviselnek s az aláírók még mindig folynak. A gyűjtő-bizottság reméli, hogy egy vaggot egészen sikerül megterhelnie és az inségesek részére elküldeni. A könyörület mozgalom vajna minél szélesebb körben találja követőkre!

Magyarosodunk! Már hogye magyarosodnánk, mikor egy zombori magyar hitközség is a következő ékes nyelvezetű meghívókat küldi szét: „Präsidium der Zomborer Chevra-Kadische. Herr N. N. wird zu dem am 6-ten März l. J. Nachmittags 4 Uhr, im Gemeindegemeinschaftssaale stattfindenden...“

Uras a külsője. A szabaddai törvényszék kerestet egy okmányhamisítót, akinek az arcán egy fekete szemölcs van és akiről azt írja a törvényszék, hogy uras külsője van. A neve pedig Miládovits Simon.

Névváltoztatás. Kiskoru Fischer Miksa, bajai illetőségű, ugyanottani lakos, vezetéket névnek „Ferencci“-re kért átváltoztatását a helygyimnázter megengedte.

Március 15. A feketehegyi „Polgári olvasókör“ március 15-ét ez évben is szándékozik megünnepelni. A nevezetes emléktű nap délutánján a kör helyiségében hazafias dalok éneklése, alkalmi beszéd tartása és szavalkot előadása, estéjén pedig ugyancsak a kör helyiségében tartandó közvacsora mellett fogják e nap emléke iránti kötelességeiket lerövíni. Ugy az ünnepélyen, mint a közvacsorán a nők is részt fognak venni s ez utóbbira már eddig is tömegesen iratkoztak alá.

Halálozás. Korény Béla hódásági tekintélyes kereskedőt és nejt súlyos csapás érte. Kedves leánykájuk, a 11 éves Frida, folyó hó 2-án a községben járványszerűleg föllépett difteritisznek áldozatul esett. A leánya temetése folyó hó 3-án a közönség igen nagy részvétl mellett ment végbe.

is bizonyosra vette, hogy valamikor a sorsjegy bácsi sok-sok játékot fog neki hozni.

De mikor némely embert egyenesen arra teremt az Isten, hogy csak dolgozzék!...

Hiába minden igyekvés, becsületesség, kitartás: nincs annak semmi komoly sikere; csak a mindennapi kenyer, ha megkerül, de még ezer fogadj-isten, ha legalább abban nincsen hiány.

Az öreg Mörice kített magáért. Sok lett volna egy igavonónak, amit magára vállalt; reggeltől estig, estétől reggelig. Ez az ember tán nem is aludt, csak egyre dolgozott. Anyi bizonyos, hogy soha egy szivart el nem szit, egy félmesszely bort meg nem ivott, csak abban volt minden öröme, ha gyerekei meztelen lábát belebujtathatta új cipőbe, meg tél elején jó meleg kucsmát tehetett horgyas fejükre.

Mikor aztán nagyon el volt már fáradva, akkor letült a fenyőfaasztal mellé és hallgatta, hogy mit csognak össze a kőlykek. Kivált a Möriceka, erének erejével rabbi akart lenni, meg kocsis, tudniillik ha egyszer majd fel nő.

Olyan furesa volt az, mikor az őszszakállu, ráncos képt ember néha, gyakran, elővette a fiókból az imakönyvet és kikereste belőle az oda rejtett sorsjegyet és elnézte sokáig; megtanulta a számát; a buzási napokat, a feltételeket; játszott vele, mint egy kis gyermek. Az anyuk mosolygott és titokban könnyecseppet törtült ki szeméből.

Sok sok buzás következett aztán. A sorsjegy még mindig ott hevert az imakönyv lapjai közt; nem igen jutott már észébe az öreg Möricnek, hogy nézegesse, vizsgálgassa.

Lassankint mindenbe beletörődik az ember; most már elfogyott a reménység, csak olyan volt az egész, hogy még váratlan szerencse is érhetné a családot.

De ha csak a reménység fogyott volna el!...

Egyszer jött a végrehajtó, meg egy sereg ember és elvitték a fenyőasztalt, meg egyebet is.

Akkor már megcsappant a család, a legidősebb

leány férjhez ment; annak nem is volt rossz dolga. Egy pár, az utána következők közül, kint porlott a temetőben: bizony azoknak meg éppen jó sorsuk volt. Othon csak Möriceka maradt; a legkedvesebb, a legokosabb, aki diák ember letére már tudta vigasztalni az apját és tudott együtt sírni az anyjával, mikor senki sem látta.

Az öreg Möricnek majd meghasadt a szíve, mikor ott látta az asszonyt, meg a gyermeket az úres lakásban. Az egész mindenségből csak az imakönyv maradt meg. Azok az emberek, akik elszoktak venni embertársaitól mindent: nem szeretik az olyan dolgokat, amik az Istenre emlékeztetnek. Ott hagyta hát az imádságos könyvet az ablakpárkányon. Hadd tegyék rá azok a bárman a fejüket, ha már a párnát kirángatták alólók.

Megölelte, megcsókolta az öreg Mörice a gyermeket, meg az asszonyt, s azt mondta nekik:

— Te édes életem, te kedves reménységem! én most itt hagyok benneteket; megyek egy másik városba munkát keresni, de nem sokára eljövök értetek. Addig is itt van ez a szent könyv, tartsátok meg, és mikor rá néztek, úgy vegyétek, mintha engemet látnátok, aki itt hagyom a lelketem nálatok. Abban a könyvben van a sorsjegyünk; ez még csak ér egy kevés pénz, adjátok el, vegyétek kenyeret az árán, talán kifutja, amíg vissza kerülök. Te pedig Mörice fiam tanulj szorgalmasan, és ápd szegény öreg anyádat. És most kisérd el egy darabon, hogy ne szakadjon ki mindjárt, egyszerre az egész szíved!...

A Mörice gyerek ott áll a város végén, a poros ut közepén. Messzire van már az a jó öreg ember. Ott ballag nehez lépéssel, még nehezebb szívvel a fűzes mellett; minden lépés után megáll, visszanez, csókot int, kendőt lobogtat a szegény kis zsidó fiú felé, akinek majd meghasadt a szíve. Oh, hogy menne ő is azzal a roskatag emberrel, megosztani vele a nyomorúságot, a balsorsot! De hát a mama?!... Akhi ottthon várja! Akinek talán még nagyobb szüksége van rá?!... Oh nem, nincs nagyobb szüksége! Hisz ott van neki a sorsjegy,

az pénz ér, azzal segíthet magán; de az a szegény öreg ember!... mit fog csinálni az egy krajcár nélkül, ahogy most neki ment ennek a nagy világnak?!...

És a kis Mörice lefekszik a fűre, a porlepte bogácsok közé, úgy zokog sokáig, keservesen. A szekerek, akik arra járnak, el nem tudják gondolni, hogy mit sütteti magát az a kőlyök a forró nyári napon. Egyik-másik meg is legyinti az ostorral: „kelj fel jordan, mondják, még keresztül megy rajtad valami kerék!...“

Fel is kel egyszer és haza indul. Az édes anyja már várja a kapuban, beviszi az úres szobába; ott már két ülőhely van rakva téglából, letölteti a fiut az egyikre, ő maga odakuporodik hozzá a másikra.

— Szegény kis fiam, édes kis fiam!...

Utoljára is a Mörice gyereknek kell magát összeszednie. Nagyon szomorú az az édes anyja.

— Ne sirj mamám; megsegít az Isten. Gyere tegyék meg a mit apa mondott, adjuk el azt a csunya sorsjegyet.

Az öreg asszony csak még jobban sir, csak még szorosabban öleli át a kis fia nyakát. Alig bír a gyereket kiszabadulni az édes anyja karjai közül, hogy előkeresse a sorsjegyet.

Olyan ijedt az arca, mikor egyre forgatja a szent könyvet s mégsem akad rá.

— Édes anyám, hol van a sorsjegyünk?...

Az öreg asszony zokog keservesen; szólani sem tud, csak úgy nyögi, sóhajtja, mintha valami nehéz gyónása volna:

— Eladtam én azt már, tudtam, hogy egy krajcár nélkül akar az apád elindulni... beletettem az árát titokban a zsebébe... szegény! csak nem engedhetjük, hogy szükséget lásson...

A kis Mörice csak letérdepel az édes anyja elé és át öleli a lábát. Aztán megcsókolja a földet a melyet az a láb érintett.

— Te édes mamám! Te egyetlen jó mamám!...

(va
beu
tizs
cüs
tik.
tés.
vez
Got

vált
teft
Ant
Bog
kr.

töke
galt
disz
disz
jöké
pár
fizet
Vlag
rer
Fag
Oba
Petri
Aná
Lász
Leni
Titu
O sz
Jaka
vits
nete

hegy
27-é
mimo
hely
tauu
regi
hal
köt
melt
sége
sike
keze
meg
köz
fiata
vel
tani
Kile
nagy
csiná
getik
— k
mind
rojo
40 p
(Sze
(Sze
heg
Reit
S. I
Ste
Alie
Erzs
Ima
stb.
tár.
a ki
volt.
mau
Fran
Hern
dött
a fi
azok

insé
dene
Örve
város
mely
— m
lom i
insé
kedve

le a
közgy
lékez
tekin
főkap
megs
megy
mert
általa

óvoda
vaco
tánc
csátta
ügy
szemé

Tamá
nehán
nyaja
hogy

Ez all
nak a
gon a
A bá

Matko
kivüli
Schull
gyako

Meghívó. A gazdasági egyesület f. hó 13-án (vasárnap) délelőtt 10 órakor a vármegyeház kistermében közgyűlést tart, melyre a gazdasági egyesület tagjai tisztelettel meghívottak. Kelt Zomborban, 1892. évi március hó 5-én. Schmausz Endre, elnök. Rombay Dezső, titkár. — Tárgyak: Titkári jelentés. — Pénztári jelentés. — Számvizsgáló bizottság jelentése. — Munkatervezet 1892 re. — Költségvetés 1892 re. — Elhalálozott Götthieb Márton helyébe ig. választmányi tag választása.

Adakozás. Az 1892. évi újvíví üdvözletek megváltása címén utólag befolyt a vármegyei árva és szeretetbázis alap javára: Csopor Gyula 2 frt, dr. Szommer Antal 2 frt, Harlikovits Gyula 2 frt, Hipp Dezső 1 frt, Bogdy Ottó 50 kr, Bartl Antal 50 kr, Válik Imre 50 kr, Zách Antal 50 kr. Összesen 9 frt.

A martonosi önkéntes tűzoltó-testület, alapítókéje gyarapítására február hó 27-én zártkörű táncvigalmat rendezett, mely minden tekintetben sikerült. A díszes közönség szorongásig megtöltötte a csinosan feldíszített tánctermet és összes mellékhelyiségeket s bácskai jókedvvel kitarított napkelteig. Az első négyest 40—44 pár táncolta. A tiszta bevétel 74 frt 30 kr volt. Felülírtettek: Eremits Pál Nagy-Kikinda 5 frtot, Eremits Vládkó 5 frtot, dr. Benedek István 3 frtot, Lederer Adolf 2 frtot, Nagy János (Zenta) 2 frtot, Faggyas Pál 1 frt 70 krt, Hoós Béla, Eremits Sándor, Óblath Lipót (Szeged), Habram János, Velicskov Milivoj, Petrovits Szvetozár, Cziráky Zsigmond (Zenta), Nagy András Fülöp 1—1 frtot. Kersch Mihály, Almási László, Weis Hermann, Lengyel József (Szerb Keresztur), Lengyel István (Kübekháza), Popovits Anna, Listyevity Titusz, Bajzák Károly, Vajda József, Babits (jegyző Öszt Iván), Kende Gergely, Glüctshál Náthán, Kohn Jakab, Eremits Milos Tóó fia 50—50 krt, Listyevity Ernő 20 krt. — E felülírtóknak az egylet köszönetet mond ez uton.

A feketehegyi táncmulatság. A feketehegyi fiatalság — írja levelezőnk — f. évi február hó 27-én az ottani „Polgári olvasókör“ helyiségében egy minden tekintetben sikerült táncmulatságot rendezett. A helybeli és vidéki értelmiség nem csekély érdeklődést tanúsított e mulatság iránt, már csak azért is, mert a régi itteni bálók balsikere miatt több év óta nem volt hajlandó a fiatalság esetleg egy meghukandó bál kiadási költségeinek a fedezésére vállalkozni. A rendezőség számolt ugyan ezuttal is az itteni bálók hajdani sikertelenségével, mindazáltal nem vesztette el a reményt a teljes siker iránt s ennek hatása alatt teljes buzgalommal igyekezett rendezői kötelemének megfelelni s ennek derekasan meg is felelt, mert a bál fény- és elegancia tekintetében meg a fokozott igényeket is kielégítette volna. De a közönség sem viseltette ezuttal a hajdani közönnel a fiatalság törekvése iránt, hanem igyekezett megjelenésével a rendezőségét a szorongató kétség alól felszabadítani s magának egy jóízű mulatság örömeit megszerezni. Kilenc órakor egészen megtelt a „Polgári olvasókör“ nagyterme s ahol máskor a kör tagjai komoly arcot csinálva olvassák a politikát és titik a klábert, megkergetik a pagátot: ott most nyoma sincs a komolyságnak, — kivéve a csendesen meghűződő mamákat — hanem mindkét fiatalság széles jókedvvel lejt a körtáncot és ropogtatja a csárdást reggeli 5 óráig. Az első négyest 40 pár táncolta. Jelen voltak: Asszonyok: Ábrahámné (Szeghegy), Ádámné, Bakayné, Bányayné, Dienerné (Szeghegy), Franklné (Kis Hegyes), Friedmanné (Szeghegy), Hermanné, Köhnné, Morbergerné, Molnárné (Kula), Reiszné, Tóthné, Trepákné, ifj. Schaffer Mór, Schaffer S. Mór, Schaffer Adolfné (Szeghegy), Simonné (Futtak), Steinitzné (Szeghegy) stb. stb. Leányok: Ádám Berta, Allein Ilonka, Cziráky nővérek (Kis-Hegyes) Fabók Erzsike, Goldmann Aranka, Molnár Ilonka, Schaffer Irma (Szeghegy), Strausz Sárika, Valentin Malvin (Baja) stb. stb. — A tisztajóvedelem a Polg. olvasókör könyvtára javára fordított. Az összes bevétel 90 frt 20 kr, a kiadás 65 frt 33 kr, a tiszta jóvedelem 24 frt 87 kr volt. Felülírtettek: Tukaes Fábán, Tóth Sándor, Friedmann Mór, Molnár Miklós, Ádám Ignác, Steinicz Mór, Frankl József, Kohn Sámuel 1—1 frtot; Schaffer Mór, Hermann Béla 2—2 frtot, Gralinszky P. 20 krt. Beküldött utólag Bene János 2 frtot. A rendezőség nyugtatván a fenti felülírtéseket, egyszerűsmin köszönetet mond azokért.

A zombori ifjuság és az árvamegyei inség. Az árvamegyei inségek javára most már kezdenek a fővárosban jótékonycélú előadásokat rendezni. Örvendtes tényül hozhatjuk közre, hogy e téren a vidéki városok között városunk közönsége az első egyike lesz, mely a nemes célhoz jótékonyágával járul. Mert ugyanis — mint halljuk — a helybeli fiatalság körében mozgalom indult meg, mely legközelebb tetté is érlelődik, az inségek javára egy bizonyára érdekesnek ígérkező műkedvelői s illetve hangverseny-estély-rendezése iránt.

Megtámadott választás. Nem régebben folyt le a zombori általános ipartestületnek elüljáró-választó közgyűlése, amiről annak idején röviden mi is megemlékeztünk. Ez ellen a választás ellen most mintegy 60 tekintélyes iparos aláírásával kérvényt adtak be a városi főkapitányi hivatalhoz, mint iparhatóságához, a választás megsemmisítése iránt. Az elnöknek és az elüljáróknak megválasztását főképp azon okokból kérik megsemmisíteni, mert a gyűlésen sokan szavaztak olyanok is, akik egyáltalán nem bírtak szavazattal.

Halpapríkás jótékony célra. A felsővárosi óvoda alapja javára folyó hó 15-én nagy halpapríkás vacsorát rendeznek a Csitaonica helyiségében, a mit tánc is fog követni. Az estére külön meghívók nem bocsátatnak ki; aláírásokat erre a rendezők gyűjtjenek, úgy szintén a Csitaonica vendéglőse. A részvétel díja személyenkint 2 frt, családoknak személyenkint 1 frt.

101 éves asszony halt meg a napokban Szent-Tamason. Martinovits Örszének hívják és negyvenegynéhány unokának volt a nagy- s illetőleg déd- és szép-anya. Olyan jó egészségre örvendett eddig az öreg, hogy a múlt nyáron még kapálgatott is a kertben.

Cigánybál. Tegnap este ismét cigánybál volt. Ez alkalommal már a Herczenberger Sándor zenekarának a tagjai rendezték azt a „Pokol“-ban s a mulatságon a cigányokon kívül más meghívottak is vettek részt. A bált közvacsora előzte meg.

O-Kanizsáról írják: Ó Kanizsán f. hó 3-án Matkovits Lajos főszolgabíró jelenlétében tartott rendkívüli közgyűlésen 11 pályázó közül jeles földink dr. Schuller Gábor, — huzamosabb idő óta községünkben gyakorló orvos — egyhangulag községi II-od orvosá

választott. A pénztárosi könyvelői állásra jelentkezett 7 pályázó, köztük okleveles tanítók, jegyzők, adótisztok stb. Bizonyára az idők jele, hogy még Gajó István is pályázott, — ki szótöbbséggel meg is lón választva — ki 7 óta tanító s mint ilyen tagja az orsz. nyugdíj-intézetnek s korpótléket is élvezne maholnap s most mindezeket elvesztette. Ennek oka persze a nyomorultul, évi 350 frtal díjazott tanyai tanítói állomás; már most sem kapott az iskolaszék egy ilyen megürült helyre rendes tanerőt. A tanyai tanító, ki legalább is 4 osztályt vezet egy tanteremben s rozszant csárdaforma épületben egy szobának csufolt lukban lakni kénytelen, távol minden forgalmi eszköztől, akár csak legsötétebb Afrikában, az is érdemel oly javadalmazást, mint városi kollégája. — A községi irnoki állás Gyarmathy N. okleveles jegyzővel töltetett be.

Könnyű pénzszerzés. Ujvidéken városi rendőr volt a jó időkben Ditrich György, de már rövid szolgálat alatt kiérdemelte az elbocsátást. Mint rendőr iparkodott jó praxist szerezni magának a máséval való elbánásban; most meg ezt a praxist érvényesíteni akarta. Így történt aztán nemrégiben, hogy az ujvidéki gőzmalom részvénytársaság irodájába lopódzott, onnan a vételi ügyletek kötelessége igazolására szolgáló bárcakönyvből egy lapot kitépelt, azt 785 kiló buzára kiállította s a pénztárnál az ilyké hamisított bárcára 80 frt 85 krnyi összeget felvett. De nem sokáig élvezhette könnyen szerzett pénzét, mert alig egy óra múltán elfogták s pénztől a rendőrségre kísérték. — Az ujvidéki kir. törvényszék a napokban magánokirathamisítással eszmei bűnhalmazatban összefüggő csalásnak vétsége miatt egy havi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre ítélte emiatt a jómadarat.

Szerb színészet. A városi színházban a napokban a szerb nemzeti színtársulat kezdte meg előadásait. Rövid ciklusra jönnek ide a szerb színészek, mindössze egy hónapra.

Titokzatos tüzeset. A bezdáni községi jegyzőnek nádfüdeli háza a napokban kigyúlt, de ismét el is aludt. Reggel fődözték föl a cseledek az esetet, a midőn meglátták az égési helyet a ház egyik sarkán. De hogy az eset gyujtogatásnak volt e az eredménye, avagy egyáltalán honnan származott a tűz és — ami még különösebb — ha már kigyúlt, hogyan aludt az el ismét, minderről egyáltalán senki sem tud semmit.

A palánkai szerbek. A német-palánkai leányiskola tanítónője kis növendékeivel, a napokban magyar műkedvelői előadást rendezett, mely nagyon sikerült. A magyar nyelven tartott előadás jelen volt valamennyi német-palánkai szerb család. Az előadásban részt vett Stojákovic Olga kisasszony is, Stojákovic Miklósnak, a környék legelőkelőbb szerb férfinak a leánya. Stojákovic kisasszony előbb egy szerb népdalt játszott el a zongorán, aztán Liszt egyik rapszódiját mutatta be a közönségnek. Az előadás 250 forintot jövedelmezett a leányiskola javára. A német-palánkai szerbek hazafassága nem szorul külön dicséretre.

Farsang Temerinben. A Temerinben lezajlott fényes bálók sorrendjét méltóan befejezte a febr. 27-én tartott „Tüztöltő bál.“ A nemrég életbe lépett fiatal egylet igazán kitett magáért és figyelmét mindenre kiterjeszté ügy, hogy e bál a többiekét pompában, látogatottságban messzire túlszárnyalta. Ivetek lehetne írnom az óriási táncterem gyönyörű feldíszítéséről s tán akkor sem tudnám teljes fényében lefesteni; csak röviden megemlítem, hogy a tüztöltőszerekek a díszítésnél való izlésteljes felhasználata, a különféle virágokból összeállított lugasok közt lévő s csevegésre hivatott pihenő helyek, végre a termet minden szegletében díszítő tamariszkuszos koszorúk meg'epően kellemes benyomást gyakoroltak a belépőre. De megfelel a látogatás is a fáradozásnak, mert a vendégek száma meghaladta a 600-at, a tiszta jóvedelem pedig 332 frtra rug. A tánc kezdetét két ünnepélyes fogadtatás előzte meg és pedig a tüztöltői főparancsnok és a bálanya fogadtatása. A terem már telve volt a legszebb hölgykoszorúval, midőn megszólalt a főparancsnok megérkezését tudató jelzés. A számos tüztöltői légnység erre Grüber Vince alparancsnok vezénylete mellett a terem hosszában két sorfalat képeztek és a teljes díszben belépő főparancsnoknak, Fernbach Lajosnak tiszteletet. A jól szervezett tüztöltő banda pedig megharagvotta a: „temerini tüztöltői indulót.“ A főparancsnok üdvözölve az egybegyűlteket, visszavonult, hogy a bálanyát a terembe vezesse. Nemsokára megjelent özv. Sztuchlik Ferencné a főparancsnok karján és átvevén az alparancsnok által nyújtott gyönyörű csokrot a zene harsogása és a tüztöltős tisztelegése mellett helyére vezettetett. Erre elnémult a tüztöltő banda és a cigány meghangoztatta az ő száraz fáját s oly ropogós talpemelő csárdást húzott, hogy a terem egy pillanat alatt hemzsegett a lejtopárokól. Emleítésre méltó még, hogy az első négyest 64 pár táncolta s hogy a jó kedvű tánc kivilagos kivríradtig tartott. — De a fáradságtól a rendezőség nem volt még kielégítve az egy napi táncol, hanem másnap tanácskozást tartván, személyes meghívás által oly szép közönséget hozott össze, hogy a másodnap bál még az elsőnél is fényesebb volt, mert a tisztán intelligens közönséggel szellemesebbül érezte magát úgy, hogy a szünetek alatt még vig társasjátékok is fokozták a jó kedvet. S ezuttal is fél 4 óráig maradt együtt a közönség.

Idegének névsora. „Vadászkürt“ szállodában Erdős Adolf biztosítási felügyelő Bpest. Bandisz Virgil fogalmazó Arad. Lernárdt Tamás ker. utazó Bécs. Ruhwald Sándor ker. utazó Bpest. Wessel Antal ker. utazó Bécs. Schlesinger Lipót ker. utazó N.-Kanizsa. Weil Miksa ker. utazó Bécs. Frank G. Ignác ker. utazó Bécs. Dénes Béla ker. utazó Budapest. Holländer Mór ker. utazó L.-Rózsahegy. Fridmann Ármir ker. utazó Budapest. Weinberger Adolf ker. utazó Budapest. Szana Zsigmond ker. utazó Budapest. Vevér Emil ker. utazó Ujvidék. Spitzer Miksa nagykereskedő Bécs. Hermann Emil ker. utazó Eszék. Khun Raimund ker. utazó Szeged. Dr. Schneider Károly ügyvéd Kula. Csikós Nagy József a „Fonciére“ felügyelője Szegedről. Merkovits Mihály és neje szinigazgató Ujvidék. Szemző Mátyás földbírtokos Pusztá-Kula. Dr. Hermann Adolf ügyvéd Baja. Vogel Vilmos ker. utazó Bécs. Lányi Mór ker. utazó Budapest. Jelinek Sándor ker. utazó Budapest. Renter Bernáth ker. utazó Pécs. Saar Adolf ker. utazó Bécs. Schorsche Adolf kereskedő Eszék. Herzog Mór kereskedő Bogojeván. Eichele ker. utazó Bécs. Münster Jenő ügyvédjelölt Baja. Kraul Gyula ker. utazó Budapest. Beck Hugó kereskedő Szabadka. Nagy Gyula kir. főerdész Szeged. Sztahuljak József vállalkozó Verbász.

Körpel Ármir biztosítási hivatalnok Szabadka. Zwillinger Adolf ker. utazó Bpest. Dévabányai Halasy Pál honvédszázados ezredes Kecskemét. Schier honvédszázados Baja. Szabó Sándor állatorvos Baja. Tóth Pál biztosítási tisztviselő Szeged. Dr. Groag körorvos Veprovác. Gross Jakab fakereskedő Komárom. Beithum Henrik ker. utazó Bpest. Rosenberg M. ker. utazó Bécs. Quinter ker. utazó Bécs. Brunó Klugmann ker. utazó Budapest. Josef Sándor ker. utazó Szeged. Frisch József kereskedő Temesvár. Frisch János kereskedő Munkács. Kohn Simon kereskedő Ada.

Városi ügyek.

Pályázat. Zombor szab. kir. város tanácsa az üresedésbe jött évi 660 frnyi fizetéssel javadalmazott városi iktatói állásra pályázatot hirdet; felhívott mind-azok, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, miszerint minősítéssel és igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket e hó 25-ig Sándor Béla főispán ur óméltóságánál nyújtsák be. Zombor szab. kir. város tanácsának 1892. évi március hó 4-én tartott üléséből. Dr. Csihás Benő, polgármester.

A milleniumi kiállításig nem szabad országos ipar-kiállítást rendezni, vidéki vagy részlegest pedig csak miniszteri engedély mellett. Erről értesíti a kereskedelmi miniszter a várost. E három év tehát az előkészítés éve lesz.

Az üresedésben levő iktatói állásra, annak választás utján leendő betöltéséig, a főispán Aradszky György, zombori lakost, helyettesítette.

Pályázat. Zombor szab. kir. város szinügyi bizottsága a zombor-bajai színházra az 1892/3. téli idényre pályázatot nyit. Az idény 1892. október hó 1-től 1893. évi március hó 31-ig tart, melynek első fele Zomborban, a második fele Baján töltendő ki. Zomborban a szinigazgató a színházat díjmentesen kapja, a fűtést, valamint a gázolín-világítást a város szolgáltatja; a színház helyiségeiben ezen kívül alkalmazandó olaj- és gyertyavilágítás költségei, valamint a gázgépnél alkalmazva lévő gázemster díjai az igazgatót terbelik. Baján alkalmas helyiségről maga az igazgató tartozik gondoskodni. — Pályázni kívánó szinigazgatók felhívottak, miszerint társulatak tagjainak névsorával, valamint könyvtárak jegyzékével is felszerelt kérvényeiket e hó 25-ig ezen szinügyi bizottság elnökénél nyújtsák be. Zombor szab. kir. város szinügyi bizottságának 1892. évi március hó 2-án tartott üléséből. Dr. Csihás Benő, polgármester, mint a szinügyi bizottság elnöke.

Közgazdaság.

Vetések állása. A földmivélsügyi miniszterium a következőket közli: Ismét beállott a tél országszerte, sok helyen havazott. Az enyhe, csaknem egészen tavaszias jellegű időjárásban a gazdasági talajmunkálatok: szántás és az alföldi rézéken a vetés is kezdetét vette, néhol már elvetették a termények egy tetemes részét. A havazással bekövetkezett hideg időjárás következtében a növényzet nagyjából alá került. A vetések, mint ezt már többször megjegyeztük, különbözőben állanak, néhol eléggé jók, sőt szépek, általában véve azonban gyengék s a változó időjárás hatása alatt sokat szenvedtek; leggyengébb a repce, melyből egy jelentékeny rész kivészett. Takarmányhiányról szórványosan panaszkodnak, alom-szalmában is van hiány, nevezetesen a Duna jobb partjának egyes vármegyeiben, mint Vas, Zala, Somogy és Sopronyban. Burgonya és takarmányrépa több helyen rothad; előbbinek nagymérvű hiánya a felvidéki rézéken máris rossz hatással van a fogyasztókra. Leginkább panaszkodnak a burgonya hiánya miatt: Árva, Turóc, Trencsén és Liptó vármegyékben.

Szőlővesszők és karók szállítása. A földmivélsügyi miniszter mult év október havában körrendeletet bocsátott ki a szőlővesszők és karóknak a belföldi forgalomban való szállítására nézve. E rendeletet a miniszter most lépteti hatályba, értesítvén a vármegyei és városi törvényhatóságokat, hogy mely vármegyék és törvényhatósági joggal felruházott városok területére szállít vesszők és karók szállításához nem szükségesek szállítási igazolványok.

Szerkesztői üzenetek.

W. T. Prigl-Szt. Iván. A lapot megindítottuk; tudósításait szívesen vesszük.

K. Ugyan kérem, ha egy községi rendőrfővezetőnek a két rozztájához hozzávárják a harmadikat is s erre az alkalmatlanságra olyan diethymnusokat zengünk, mint amilyent ön volt szíves beküldeni. — mit gondol, mit kellene írni akkor, ha a király kitünteti veletlenül Jekelfalussyt, az államrendőrség főnökét? Sőt ez esetben a konzekvenca okáért kötelességszerűen meg kellene talán emlékeznünk mindazon esetekről is, a midőn valamelyik, hozzánk közelálló zászlóaljnál egy tizedest szakaszvezetővé, vagy szakaszvezetőt őrmesterre léptetnek elő. Ugy-e bár furesának találna ön is, ha egy lapban llyesmit olvasna? A nagy közönségre nézve nem olyan fontos esemény ez az előléptetés, hogy a lapnak tudomást kellene venni róla. Pardon tehát, hogy nem közöljük sorait.

P. J. F—gy. Beküldött sorait lapunk mai száma közli. További tudósításainak érdeklődéssel nézünk elébe.

B. Kis-Sz. A legjobb akarat mellett sem közölhetjük egész terjedelmében. A béli tudósításokat kénytelenek voltunk mindentűn a leg-rövidebbre szabni, mert különben teljesen ezek töltének be lapunkat.

B. O. A jelzett ügyben már közölve volt lapunkban egy, éppen amaz urnak szóló köszönetnyilvánítás. Azt hisszük szükségtelen azt megismételni. Ha azonban netán mégis kívánnák, megtehetjük, csak-hogy most már a nyilttérben közölhető s ez esetben átadjuk sorait a kiadóhivatalnak.

Naptár. Március.

Havi és heti nap	Katolikuss naptár	Protestáns naptár	Görög-ország naptár
8 Kedd	I. Ján. hv.	Filemon	25 Sz. Iván fej. f.
9 Szer.	Franciska	40 vértanu	26 Taráz pk.
10 Csüt.	Szeb. 40 vt.	Sandor	27 Porfir pk.
11 Pént.	J. töv. Konst.	Rozina, Szil.	28 Prokóp vt.

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-ügyvéd.
Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Zombori fa-fióküzletünk számára egy gyakorlott eladót szándékozunk felvenni. Okvetlenül megkívánjuk annak bizonyítékát, hogy az illető ily minőségben több évig kielégítően működött; továbbá a magyar, német és szerb nyelvek tökéletes ismeretét. Csak sajátkezűleg irt folyamodványok, melyek az illető személye iránt minden tudnivalót és az illető fizetési igényeit tartalmazák, vétetnek figyelembe. Előnyben részesülnek azok, kik az ottani helyi viszonyokat ismerik.

SCHWARZ TESTVÉREK

3-1

Ujvidéken.

Pályázat.

A Szóna községben üresedésben levő I. és II. osztályú, róm. kath. hitfelekezeti és német-magyar tantervű néptanítói állásra **f. évi március 15-éig** ezen pályázat hirdetik. Ezen állás jövedelme: 450 frt készpénzben, 6 ül. lág. hasábfá és szabad lakás. Elöljáróság esetében az új tanító fizetése: 232 frt 50 kr készpénzben, 11 hold (a 1600 □ öl és 891 □ öl tagosított szántóföld adóterheléssel, 22 75 köbm. lág. hasábfá és szabad lakás. A folyamodványok a szónai r. kath. iskolaszékre címezve, főtiszt. Garay József esperes urnak Dorozslóra küldendők. — Az ismétlő iskolai tanításért külön díj nem jár. Ezen állás a megerősítés után azonnal elfoglalható.

Szóna, 1892. évi február hó 26-án.

3-2

Az iskolaszék.

837. szám.

kig. 1892.

Pályázati hirdetmény.

Kis-Keér községben ujonnan rendszeresített 400 forint évi készpénz fizetéssel javadalmazott segédjegyzői állás betöltésére pályázatot hirdetek s felhívom a pályázni kívánókat, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényüket hozzám **folyó évi március hó 15-éig** benyújtsák. Kulán, 1892. évi február hó 15-én.

Főszolgabíró h. t.
Jakobcsits Gyula,
t. szolgabíró.

2-1

Meghívás.

A katymári kölesönös segélyző egyesület 1892. évi március hó 13-án d. u. 3 órakor az egyesület hivatalos helyiségében

rendes közgyűlést

tart, melyre a tagok az alapszabályok 19. §-a értelmében meghívhatnak.

Napirend:

1. Mult évi üzlet-eredményről szóló jelentések tárgyalása.
 2. Zárszámadások megvizsgálása és a felmentvény megadása.
 3. Mérleg megállapítása.
 4. Az igazgatóság 5 tagjának választása (26. §.)
 5. Felügyelő-bizottság választása.
 6. Tisztviselők fizetése és napibiztosok napidíjának megállapítása.
 7. Netaláni indítványok.
- A felügyelő-bizottság által megvizsgált évi mérleg az egyesület helyiségében és a község házában kifüggesztetett s mindenki által megtekinthető.

Kelt Katymáron, 1892. évi február hó 21-én.

2-1

Az igazgatóság.

576. szám.

kig. 1892.

Pályázati hirdetmény.

Ó-Morovica községben ujonnan szervezendő gyalog közrendőri állásra évi 300 frt fizetéssel pályázat nyitattik.

Pályázhatnak, kik

- a) magyar honpolgárok,
- b) védkötelezettségüknek megfelelték, 24 ik életévüket már betöltötték, de a 60-at el nem érték,
- c) fedhetlen erkölcsű és rovatlan előéletűek,
- d) teljesen egészségesek,
- e) magyarul írni és olvasni tudnak.

Pályázók sajátkezűleg irt kérvényeiket **f. évi március hó 15-ig** Ó-Morovica község elöljáróihoz tartoznak benyújtan.

Ó-Morovica, 1892. évi február 27-én.

Kunszabó Antal, Ambruss Bálint,
jegyző. 3-3 bíró.

Zongora eladó.

Egy teljesen jókarban lévő zongora futányos áron, szabad kézből eladó.

Bővebb felvilágosítás e lap kiadójánál nyerhető.

Meghívó.

Az első vaskuti segélyszövetkezet igazgatósága tisztelettel meghívja összes részvényeseit a **március hó 17-én reggeli 10 órakor** megtartandó közgyűlésre. A gyűlés helye a vaskuti róm. kath. iskolaépület. A közgyűlés tárgya az igazgatósági gyűlés által, mely február hó 29-én lett megtartva, meghatározott, és ugyan: 1. A közgyűlési elnök és jegyző választása. 2. Igazgatói és felügyelő-bizottsági jelentés az 1891-ik évi üzletéről. 3. A zárszámadási mérleg bemutatása, továbbá a fölmentés megadása az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére, nemkülönbön a tiszta jövedelem elosztása feletti intézkedés az alapszabályok 25. §-a értelmében. 4. Az igazgató, 12 igazgatósági és négy póttag, továbbá a három felügyelő bizottsági tag, valamint két tag választása az igazgatósági tagokból póttagnak, azután a három felügyelő bizottsági tag és két tag választása a cégjegyzéshez az igazgatósági tagokból. 5. Végül a részvényes tagok sorából két tag megválasztása a közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére.

NB. Az igazgatóság a kereskedelmi törvény 243. §. 2 ik pontjában foglalt követelésnek, hogy megfeleljen, a mai alulírott naptól 8 napon át a zárszámadási okmányok a szövetkezet helyiségében megtekinthetők. Kelt Vaskuton, 1892. évi február hó 29-én.

Az igazgatóság.

Z á r m é r l e g

az „Első vaskuti segélyszövetkezet”-től 1891. évi január 1-től december 31-ig.

V a g y o n	frt	kr	T e h e r	frt	kr
Készpénzben 1891. évi december hó végén	7247	44	Részvénytőke számla	42909	87
Kötvényekben	70351	—	Részvénytőke kamat-számla	2232	96
Butor és felszerelések értéke 20% levonása után a használatért	131	60	Betétek száml. a tőkésített kamatokkal	29366	89
			Alaptőke számla	1220	05
			Tartalékalap-számla	1065	07
			Tiszta nyeresemény 1169 részvény közt felosztva à 80 kr	935	20
	77730	04		77730	04

Pilger Nándor,
igazgató.

Raile Ferenc,
pénztárnok.

Szauter Gyula,
könyvelő.

A fő- és segédkönyvekkel összeegyeztetvén, összhangzó- és helyesnek találtattok.

Vaskuton, 1892. évi február hó 29-én.

Hirrmann Antal,
fel. biz. tag.

Schäfer György,
fel. biz. tag.

Flach Antal,
fel. biz. tag.

1301. szám.

kig. 1892.

HIRDETMEY.

Rác-Militics községben elhalálozás folytán megüresedett községi orvosi állásra pályázat nyitattik s folyamodók felhivatnak, hogy kellőleg s a német nyelv ismeretét is tanúsító hatósági bizonylattal felszerelt kérvényeiket hozzám 1892. évi március hó 28-áig terjesszék be.

Évi fizetés 400 frt. Halottkémelés és nappali beteg látogatás 20 kr, éjjeli látogatás 50 kr. Ezenfelül kézigyógytár tartására jogosítva van. Hódsághon, 1892. évi február hó 21-én.

VISSY JÓZSEF,

főszolgabíró.

3-3

708. szám.

1892.

Pályázati hirdetmény.

Ó-Futtak községében leköszönés folytán megüresedett 350 frt fizetéssel javadalmazott gyalog rendőrszervezetői állásra ezennel pályázat nyitattik.

Pályázni óhajtok felhivatnak, hogy sajátkezűleg irt kérvényüket — melyben életkoruk, családi állapotuk, eddigi működésük és testi épségük is igazolandó — **1892. évi március hó 15-ig** alulírt község elöljáróságánál benyújtsák.

A rendőrszervezetétől határozottan megkívántatik, hogy a német és szerb nyelvet szóval, a magyar nyelvet pedig írásbelileg is és olyannyira bírja, hogy a szolgálati könyveket önállóan vezetni képes legyen.

Kiszolgált csendőrök, altisztek és jelenleg alkalmazásban lévő rendőrök előnyben részesülnek.

A rendőrszervezető a község által látattik el egyenruhával, de ennek ára havi részletekben levonatik fizetéséből.

Kelt Ó-Futtakon, 1892. évi március hó 1-én.

Wundszám Ferenc,
aljegyző.

Hidlmajer Ferenc,
bíró.

141. szám.

1892.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróóság 3270/1891. számú végzése által a cservenkai hitellegyet csődtömege javára Roth Zsigmond budapesti lakos ellen 10,000 frt tőke, ennek 5000 frt részösszegei után 1885. évi január 1-ső és október hó 25-ik napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 89 frt perköltség és 5 frt 55 kr hirlapi hirdetési díj követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 800 frtra becsült 10 drb ó-kéri takarékpénztári részvények 1885-1902. évi szelvényekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a 765/1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zomborban a város háza udvarán leendő eszközésére 1892. évi március hó 18-ik napjának d. e. 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladotni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1892. évi március hó 2-án.

Cservenka Lajos,
kir. bír. végrehajtó.

Eredeti magról termelt első évi termésű

olasz kendermag

kapható métermázsánként 20 frtjával Sárospatakon

Láczay László

földbirtokosnál.

 Kívánatra minta küldetik.

196. sz.

tkvi 1892.

Hirdetmény.

Parabuty község telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX. t. c. és az 1889. évi XXXVIII. t. c. értelmében elkészítettvén, és a nyilvánosságának átadotván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy:

1. Mindazok, akik az idézett törvény 15. és 17. §-ai alapján — ide értve ezen §-oknak az 1889. évi 38. t. c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — valamint az utóbbi törvény 7. §-ához képest eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutatják, e végből törleési keresetüket;

azok pedig, kik teherátvitelnek az 1886. évi 29. t. c. 22. §-a, illetve az 1889. évi 38. t. c. 15. §-a alapján mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis 1892. évi szeptember hó 1-ső napjáig bezárólag a hódsághon kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indítandó törleési és egyéb keresetük 3-ik személyek, akik időközben nyilvánkönyvi jogokat szereztek, hátrányára nem szolgálhat.

2. Mindazok, akik az 1886. évi 29. t. c. 16. és 18. §-ai értelmében, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t. c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánnak, írásbeli ellenmondásukat hat hónap alatt, vagyis szintén 1892. évi szeptember hó 1-ső napjáig bezárólag ezen telekkönyvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellenmondásuk figyelembe véteteni nem fog.

3. Mindazok, akik a fentebbi 1., 2. pontokban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetben való felszólalásukat tartalmazó kérvényüket ezen telekkönyvi hatósághoz hat hó alatt, vagyis 1892. évi szeptember hó 1-ső napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harminadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, kik a betétek szerkesztésére kiküldöttnek eredeti okmányokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszerű másolatokat csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket ezen telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóságnál. Hódsághon, 1892. évi február hó 25-én

Jusics Lajos,
kir. járásbíró.

3-1